

селото настроение и приятната усмивка на мюдюрина повдигнали духътъ—ободрили дѣдо духовникъ и му подказали, че нищо лошо не се крие въ душата му и че никаква опасностъ не грози Стамболова и другаря му. И затова той съ свойствената си приятна усмивка още по любезно благословилъ мюдюрина, казвайки му, че по едно странно съвпадение и той му отивалъ на гости въ конака.

Завѣдения споръ, гдѣ въ конака или въ метоха, да отидатъ, билъ разрѣшенъ въ полза на дѣдо духовниковото желание—да отидѣли въ метоха, дѣто щѣли да бжлагъ по-спокойни и по свободни—необезпокоявани отъ никакви царски хора—заптии, чорбаджии и нуждаю-